

Skattehuset i Stockholm

I föregående årgång nr 11 redogjordes något för de mekaniserings- och därmed sammanhängande rationaliseringsåtgärder, som Stockholm håller på att vidta i fråga om vissa detaljer av taxerings- och debiteringsarbetet. Staden rationaliserar även på annat sätt. Den håller på att bygga ett "Skattehus" på Söder och några ord om detta kan kanske intressera tidsskriftens läsare.

Avsikten är att i detta hus samla allt som har med de direkta skatterna att göra, alltså både den statliga och kommunala delen. Det är kommunen, som bygger, och staten avses skola hyra in sig i en del av huset. Även stadens statistiska kontor skall flytta dit. Det är onekligen behövt med en lokal koncentration, ty som förhållandena är nu, är de ganska odrägliga. De olika verken är f. n., om jag räknat rätt, spridda på cirka 15 olika vitt skilda ställen i staden, vilket givetvis i många fall försinkar och fördröjar arbetet och nödvändiggör oändliga transporter. Men framför allt är det hinderligt för allmänheten, som ju inte rimligen kan hålla reda på alla dessa adresser eller veta vart den skall vända sig.

Det nya huset skall ligga på Katarina bangata, ja bokstavligen på denna eller kanske rättare på vad som en gång var Katarina bangata. För den som inte så noga känner till Stockholms söder, som väl är en rätt okänd kontinent för de flesta, blir det kanske lite klarare, om man säger, att man kommer dit, om man från Medborgarhuset eller Hotell Malmen fortsätter Götgatan söderut förbi två kvarter. Då har man huset i nästa

kvarter på höger sida mellan Götgatan och Södergatan.

Det håller på att växa upp i form av ett "låghus" om sex våningar längs Götgatan och sammanbyggt med detta ett höghus om så småningom 25 våningar, vartill kommer tre och på sina ställen fyra våningar under marknivån. Höghuset har formen av ett kors med hissar o. d. i mitten och utstrålande korridorer åt alla fyra väderstrecken. När detta läses är låghuset färdiggjuttet och man håller troligen på med ungefär trettonde våningen i höghuset. Man räknar med att gjuta en våning på ungefär tre veckor, varför det hela, om det går enligt kalkylerna, bör vara färdiggjuttet fram mot slutet av innevarande år.

Det kommer emellertid att tas i bruk successivt. Redan nu har arkivalier flyttats dit i vissa delar av källarvåningen och hösten i år hoppas man kunna förföra det mesta av den kommunala grenen utom indrivningsverket. Det blir till låghuset och de undre våningarna i höghuset. Först vid årsskiftet 1959—60 eller kanske något tidigare kan man hoppas att det hela skall stå färdigt, så att återstoden av den kommunala delen samt statistiska kontoret och överståthållarämbetets skatteavdelning kan inflytta. Hur huset i detalj skall disponeras är väl ännu icke klart, men huvuddragen är givna. I källarvåningen blir arkiv, förråd, omklädningsrum, garage etc. samt givetvis värme-central. I bottenvåningen åt Götgatan blir det affärer. Där blir också ingången, som är förlagd till höghuset, ett stycke in från gatan, och därifrån leder en bred

trappa upp till en mottagningshall i andra våningen, d. v. s. en trappa upp. Där hoppas man kunna klara av de flesta besökare i olika "luckor" runt hallen eller i närbelägna kontor. De undre våningarna disponeras i övrigt av maskincentral, statistiska kontoret, mantalsverket och vissa expeditioner. Överst i låghuset ligger lunchserveringen, beräknad för 500 personer åt gången. Det hörs kanske mycket men kommer nog att behövas, eftersom det torde bli närmare 1.800 personer, som får sitt arbete här. I höghuset följer sedan andra delar av de kommunala verken, debitering, indrivning o. s. v., och i de högre våningarna de olika taaxeringskontoren med chefen, skattedirektören, högst upp, där även prövningsnämnden torde få sitt sammanträdesrum.

Vad kostar allt detta? Det är kanske lite för tidigt att uttala sig om, men beräkningarna slutade på omkring 30 milj.

kr. En viss ökning av denna siffra får man nog förutse, ty grundförhållandena visade sig sämre än man trott sig finna vid provborrningar. I övrigt torde beräkningarna hittills ha visat sig hållbara. Men de nya lokalerna måste ju också inredas och även om redan förefintliga inventarier givetvis kommer att utnyttjas, blir det säkerligen fråga om en hel del nytt också. Å andra sidan måste arbetet kunna flyta avsevärt lättare och en del besparingar därigenom göras. Betydande hyresbelopp försvinner jämväl.

Men framför allt: allmänheten kommer att veta vart den skall vända sig och får lätt att komma dit, ty även om det inte finns tunnelbaneuppgång i huset, så går tunnelbanan nästan genom källaren och det blir i alla händelser bara några hundra meter till närmaste station, Medborgarplatsen eller skanstull.

Vanner.